

### N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 16 febr. 1889, kl. 6 e. m.

*Andra Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 32 § i stadgan angående folkundervisningen i riket den 20 januari 1882.*

Uti en inom Andra Kammarerna väckt, till utskottet hänvisad motion, n:o 157, har herr C. G. Bruse erinrat derom, att jemlikt 21 § i stadgan angående folkundervisningen i riket den 20 januari 1882 församling egde rätt att antaga folkskolelärare, hvaremot enligt 32 § i samma stadga rättigheten att skilja en försumlig lärare från hans befattning öfverlemnats åt skolrådet, att utföras efter eget godtycke och utan församlingens hörande. Då det efter motionärens åsigt borde tillkomma församlingen icke blott att antaga lärare men också att från befattningen skilja en oskicklig och försumlig sådan, har motionären föreslagit, »att Riksdagen för sin del ville besluta, att 32 § af folkskolestadgan erhåller följande lydelse:

»Skulle någon folkskolelärare befinnas oskicklig till eller försumlig i sin tjänst eller ådagalägger sådant uppförande, att han ej bör såsom lärare längre bibehållas, bör skolrådet tilldela honom lämplig varning; skulle denna varning befinnas fruktlös, hänskjutes frågan till kyrkostämman att besluta om hans skiljande ifrån befattningen såsom skol-lärare och den dermed följande aflöning.

Öfver skolrådets varning och kyrkostämmans beslut om lärares skiljande ifrån befattningen må besvär kunna af läraren, inom trettio dagar efter det han af varningen eller beslutet erhållit del, anföras i den ordning, som är bestämd för besvär öfver val af lärare.»

Utskottet får till en början återgifva berörda § 32, sådan den för närvarande lyder: »Skulle någon folkskolelärare befinnas oskicklig till eller försumlig i förrättandet af sin tjenst eller ådagalägga sådant uppförande, att han ej bör såsom lärare längre bibehållas, må skolrådet ega att, efter föregången, i skolrådets protokoll intagen, men fruktlös befunnen varning, skilja honom ifrån befattningen såsom skollärare och den dermed följande aflöningen. Öfver skolrådets beslut om lärares varning eller skiljande ifrån befattningen må besvär kunna af läraren, inom trettio dagar efter det han af beslutet erhållit del, anföras i den ordning, som är bestämd för besvär öfver val af lärare.

Skolrådet skall hos kyrkostämman göra anmälan om lärares skiljande ifrån befattningen, sedan beslutet derom vunnit laga kraft.»

Af det sålunda för närvarande lagstadgade förfarandet mot försumlig lärare, eller att skolrådet, såsom handhafvare af skolans angelägenheter, först tilldelar den försumlige varning och derefter, så vida varningen befunnits overksam, afskedar honom från tjensten, har, så vidt utskottet känt är, ej visat sig någon praktisk olägenhet — något, som ej heller blifvit af motionären ens antydt. Att vid sådant förhållande vidtaga ändring uti nu ifrågakvarande bestämmelser, synes därför utskottet ej lämpligt, och detta så mycket mindre, som några fördelar af en ändring uti ifrågasatt syfte ej torde kunna påvisas. Det synes snarare, som om just skolrådet, men icke församlingen, är den myndighet, hvilken med sin noggrannare kännedom om skolans angelägenheter och sin sannolikt större känsla af ansvar i detta fall, bäst är skickad att ega beslutanderätten uti nu ifrågakvarande afseende. Då det för öfrigt står församlingen fritt att, derest skolrådet skulle förfara i strid mot någon församlingens önskan, efter viss tid, i skolrådet insätta andra ledamöter, torde församlingen redan nu ega det inflytande, som uti ifrågakvarande hänseende lämpligen bör henne tillkomma.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa,

att motionen ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 februari 1889.

På utskottets vägnar:

G. F. ÖSTBERG.

---